

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ**

ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
Καζ ΜΑΡΙΑΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ - ΔΕΛΙΒΑΝΗ

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ**

**ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
Κας ΜΑΡΙΑΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ - ΔΕΛΙΒΑΝΗ**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1987

Κατά την τελετή της ορκωμοσίας των πρωτοετών φοιτητών που πραγματοποιήθηκε στις 18.12.86 στην αίθουσα τελετών της Σχολής, στην αρχή ο Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. κ. Παντελεήμονας απηύθυνε ευχές και παραινέσεις· στη συνέχεια ο Υπουργός Βορείου Ελλάδας κ. Γιάννης Παπαδόπουλος προσφώνησε τους πρωτοετείς· κατόπιν μίλησε η Πρύτανης κ. Μαρία Νεγρεπόντη - Δελιβάνη και η τελετή έκλεισε με τον χαιρετισμό του κ. Θέμη Βαλαή, εκπροσώπου του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Φοιτητών της Σχολής.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ
κ. ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση γιατί συμμετέχω στην εκδήλωση για την εισδοχή των νέων φοιτητών στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης.

Και σαν μέλος της Κυβέρνησης αλλά και σαν πατέρας αισθάνομαι πόσο βαριά είναι η ευθύνη την οποία έχουμε για την αντιμετώπιση και επίλυση των θεμάτων της νέας γενιάς.

Η ελληνική νεολαία είναι το ζωντανό παρόν και το ελπιδοφόρο μέλλον της χώρας και γι' αυτό η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την αγκαλιάζει με ξεχωριστή φροντίδα.

Εξάλλου η φοιτητική νεολαία, οι αυριανοί επιστήμονες, είναι ένα ιδιαίτερα σημαντικό κομμάτι του ανθρώπινου πλούτου της χώρας, το οποίο μπορεί και πρέπει να συμβάλλει αποφασιστικά στη δύσκολη αλλά εθνικά αναγκαία πορεία για την αυτοδύναμη ανάπτυξη της πατρίδας μας.

Το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για την παιδεία γίνεται φανερό όχι μόνον από τα αυξημένα κονδύλια που διατίθενται γι' αυτήν, παρά τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, αλλά κύρια από τη θέσπιση και προώθηση νέων προοδευτικών θεσμικών μέτρων που την αναβαθμίζουν ποιοτικά και την τοποθετούν μέσα στην κοινωνική αποστολή της.

Ειδικά για την Ανώτατη Εκπαίδευση ο νόμος 1268/82 συνιστά ένα δυναμικό πλαίσιο που κατά κοινή ομολογία είναι ένα από τα πιο προοδευτικά στον κόσμο, επειδή ο νόμος αυτός μετέτρεψε σε ισότιμους κοινωνούς και εταίρους όλους τους φορείς της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Δεν θα πρέπει βέβαια να αποκρύψω ότι ο νόμος πλαίσιο συνάντησε και συναντά ορισμένες δυσκολίες στην εφαρμογή του και γι' αυτό απαιτείται η συνειδητή συμμετοχή και προσπάθεια όλων μας.

Αγαπητοί πρωτοετείς,

Για όλους αυτούς τους λόγους και η ευθύνη η δικιά σας είναι ιδιαίτερα αυξημένη, εφόσον δεν είστε πια όπως στο παρελθόν παθητικά αντικείμενα αφομοίωσης γνώσεων, οι οποίες είχαν συχνά μονόπλευρο και παρωχημένο χαρακτήρα, αλλά αντίθετα είστε τα ενεργά υποκείμενα του πανεπιστημιακού γίγνεσθαι. Ιδιαίτερα ο ρόλος του οικονομικού επιστήμονα είναι πολύ δύσκολος και υπεύθυνος γιατί αυτός είναι που έχει το κύριο βάρος για τον σχεδιασμό και την ανάπτυξη.

Άλλωστε για να επιλυθούν τα αυξημένα προβλήματα των οικονομικών Σχολών θα πρέπει όλοι να εντείνουμε τις προσπάθειες για σύγχρονη και εξειδικευμένη γνώση.

Εάν θέλουμε να μιλάμε σοβαρά για ανάπτυξη, θα πρέπει όλοι να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας για μια οικονομική παιδεία που δεν θα παραμένει προσκολλημένη σε αφηρημένα θεωρητικά σχήματα αμφίβολης χρησιμότητας, ούτε θα παραμένει αδιάφορη απέναντι στα κοινωνικοοικονομικά συμβάντα, αλλά θα συνδέεται άρρηκτα με την πραγματικότητα και την πράξη.

Είναι καθήκον και των πανεπιστημιακών δασκάλων και των φοιτητών και της πολιτείας να συνδέσουν την επιστήμη με τη ζωή και τον επιστήμονα με την κοινωνία.

Με τις σκέψεις αυτές, αγαπητοί πρωτοετείς, σας καλωσορίζω και σας εύχομαι και σας καλώ μαζί να δουλέψετε συνειδητά και για τη δική σας μόρφωση και για την προκοπή του τόπου. Εγώ από τη μεριά μου, σαν μέλος της Κυβέρνησης και Υπουργός σ' αυτή την ευαίσθητη περιοχή της πατρίδας μας, σας υπόσχομαι κάθε δυνατή συμπαράσταση.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΗ κ. ΜΑΡΙΑΣ ΝΕΓΡΕΠΙΟΝΤΗ - ΔΕΛΙΒΑΝΗ

Παναγιώτατε

Κύριε Υπουργέ

Κύριοι εκπρόσωποι των Δικαστικών, Πολιτικών και Στρατιωτικών Αρχών

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι

Αγαπητές φοιτήτριες και φοιτητές

Κυρίες και Κύριοι

Θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης, όπως και τον Υπουργό Βορείου Ελλάδας που τιμήσαν αυτή μας την εκδήλωση. Ευχαριστώ, επίσης, όλους τους καλεσμένους μας, που θέλησαν να παραβρεθούν, σήμερα, σ' αυτή την τελετή.

Σας απευθύνω θερμά συγχαρητήρια για την επιτυχία σας και σας καλωσορίζω, εκ μέρους ολόκληρης της πανεπιστημιακής μας κοινότητας, στην Ανώτατη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης. Θα ήθελα, ακόμη, να σας αναγγείλω πως η φετεινή εισδοχή σας συμπίπτει με τη συμπλήρωση 30 χρόνων από την ίδρυση της Σχολής μας και πως αυτά τα γενέθλιά της αποφασίσαμε να τα γιορτάσουμε με λαμπρότητα, μέσα στο 1987. Η απόφασή μας αυτή δεν σημαίνει, βέβαια και σε καμιά περίπτωση, πως αδιαφορούμε ή πως παραγνωρίζουμε τα μεγάλα και πολυάριθμα προβλήματα, που μας περιβάλλουν· προβλήματα, άλλωστε, που αντιμετώπιζε η Ανώτατη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης από την πρώτη στιγμή της δημιουργίας της. Σημαίνει, όμως, πως σε πείσμα όλων αυτών των πολύ υπαρκτών προβλημάτων είμαστε, ταυτόχρονα, και υπερήφανοι για ο,τι κατορθώθηκε ως τώρα, μέσα σ' αυτά τα 30 χρόνια, με τα ελάχιστα, πράγματι, μέσα, που είχαμε στη διάθεσή μας. Η Σχολή, που σήμερα επίσημα σας υποδέχεται, ξεπήδησε πριν 30 χρόνια ως ανώτερη

και όχι ως ανώτατη Σχολή, χωρίς κατάλληλες κτιριακές εγκαταστάσεις, χωρίς ανέσεις και ευχάριστο περιβάλλον και, το πιο σπουδαίο, χωρίς λογικές προβλέψεις για ένα καλύτερο μέλλον. Η Σχολή αυτή, που ήδη αποτελεί τη μακρυνή πρόγONO της σημερινής δικής μας Σχολής απέδειξε σε ελάχιστο χρόνο από την ίδρυσή της ότι είναι σε θέση να επιβιώσει. Στη συνέχεια, με πολύ ταχύ ρυθμό και με σίγουρες και σταθερές κινήσεις, υπερέβη τον περιθωριακό χώρο, που της είχε διατεθεί. Έτσι, η διεκδίκηση του τίτλου της ανώτατης Σχολής ήταν, απλά, το φυσικό επακόλουθο της σταδιακής ανάπτυξης της προσωπικότητάς της και της αδιαμφισβήτητης επιβολής της μέσα στο βορειοελλαδικό χώρο.

Μέσα στα χρόνια της ύπαρξής της, τα περισσότερα από τα οποία ως αδιαφιλονίκητο δεύτερο ΑΕΙ της Θεσσαλονίκης, αν και δεν διέθετε μεγαλόπρεπη είσοδο, όμως άνοιξε τριάντα φορές διάπλατες τις πύλες της καρδιάς της, για να δεχθεί και για να καλωσορίσει τους πρωτοετείς φοιτητές της, αυτή την υπέρτατη εξασφάλιση της συνέχειάς της, μέσα στο χώρο και στο χρόνο. Κι άλλες τριάντα φορές ξεπροβόδισε, με ευχές και αγωνία, τις ατέλειωτες στρατιές των αποφοίτων της, που αναζητούσαν επαγγελματική αποκατάσταση. Και η επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων της Ανώτατης Βιομηχανικής Σχολής Θεσσαλονίκης στο σύνολό της, σίγουρα, δεν ήταν χειρότερη, σε σύγκριση με τους αποφοίτους των υπόλοιπων οικονομικών σχολών της χώρας, που αυτοί σπούδασαν κάτω από συνθήκες πολύ λιγότερο δύσκολες.

Φυσικά κι εσείς με τη σειρά σας, αγαπητοί πρωτοετείς φοιτητές, θα ενώσετε τη φωνή σας με τη φωνή των πιο παλιών και πιο έμπειρων φοιτητών, για να παραπονεθείτε, πως τίποτε δεν πάει καλά στη Σχολή και στον τόπο μας, πως έχουμε φθάσει παντού σε αδιέξοδο, πως η αναμονή για καλύτερες ημέρες είναι ουτοπία. Και θάχετε δίκαιο, αφού η ζωή, αυτή η ανεπανάληπτη ζωή του καθένα μας, είναι αυτή καθεαυτή ένα γενικότερο πρόβλημα κι η κάθε της ημέρα ένα μερικότερο. Και θάχετε, βέβαια, και πιο συγκεκριμένα δίκαιο, αναφορικά με ο,τι μπορεί να σας προσφέρει αυτή τη στιγμή η Σχολή μας, με τις τόσες ελλείψεις της σε διδακτικό προσωπικό, σε κτιριακές εγκαταστάσεις, σε φοιτητικά εστιατόρια και λέσχη κ.ο.κ. Θάχετε, ακόμη, δίκαιο και ιδιαίτερα ως φοιτητές ανώτατης οικονομικής σχολής και αυριανοί οικονομολόγοι να αναρωτιέστε, με πολλή ανησυχία, ποιος ακριβώς είναι ο ρόλος, η αποστολή και ο βαθμός αποτελεσματικότητας του οικονομολόγου, μέσα σ' ένα κόσμο, που μαστίζεται από μακρόχρονη κρίση και ανεργία και μέσα σε μια ελληνική οικονομία, της οποίας η επόμενη φάση, ύστερα απ' το πέρας της εφαρμογής της πολιτικής λιτότητας, είναι απροσδιόριστη. Συσσώρευση προβλημάτων, λοιπόν, μαύρα σύννεφα επάνω απ' το κεφάλ-

λι μας, απελπισία! Η απελπισία, εντούτοις, σε δύσκολες ώρες είναι τελικά η πιο εύκολη αλλά και η πιο στείρα επιλογή. Γιατί, συνοδεύεται, συνήθως, από την παραίτηση από κάθε αντίδραση – γιατί να προσπαθήσουμε, αφού όλοι θα πεθάνουμε; – όπως κι από την αναζήτηση του φταιχτη, επάνω στον οποίο θα φορτώσουμε ο,τι δεν πάει καλά. Ο φταιχτης, τι πιο απλό και αυταπόδεικτο, αλήθεια, είναι η εκάστοτε κυβέρνηση. Αυτή φταίει γιατί η οικονομία μας οδηγήθηκε σε αδιέξοδο· αυτή φταίει για τις ανεπαρκείς παροχές στην παιδεία, για την ανεργία, για το έλλειμμα του εξωτερικού μας ισοζυγίου, αυτή φταίει για όλα αυτά και για πάρα πολλά άλλα· συνοπτικά φταίει για ο,τι δεν πάει τόσο καλά όσο θα επιθυμούσαμε ή θα περιμέναμε. Και ξεχνάμε, σ' αυτές μας τις κρίσεις, δύο αναμφισβήτητες αλήθειες:

- ότι, πρώτον, τα αδιέξοδα, που αντιμετωπίζει αυτή τη στιγμή η ελληνική οικονομία, αυτά που αντιμετώπιζε στο πρόσφατο παρελθόν, όπως κι αυτά, που ασφαλώς θα χρειασθεί, δυστυχώς, να αντιμετωπίσει και στο μέλλον, άμεσο και απώτερο, έχουν ελάχιστα ή και καθόλου να κάνουν με τους χειρισμούς των πρόσφατων κυβερνητικών σχημάτων· οφείλονται, αντίθετα, σε κάποιες μακρινές υποθήκες, που άρχισαν να μπαίνουν σχεδόν ταυτόχρονα με τη δημιουργία του νέου ελληνικού κράτους και που κατέληξαν στις σημερινές διαρθρωτικές αδυναμίες, ιδιομορφίες και ιδιορρυθμίες της ελληνικής οικονομίας·
- ξεχνούμε, ακόμη, δεύτερον, ότι τα μέλη της εκάστοτε κυβέρνησης βγαίνουν μέσα από τον ελληνικό λαό· δεν είναι σε καμιά περίπτωση αλάνθαστα, υπεράνθρωπα ή θαυματουργά· και οι στόχοι, τους οποίους επιδιώκουν, την κάθε στιγμή, είναι αδύνατο να ευοδωθούν, χωρίς και τη δική μας συμπαράσταση και τις δικές μας αντιδράσεις προς την ίδια και όχι προς αντίθετη κατεύθυνση.

Γι' αυτό και η αδρανής απελπισία, η αρνητική θέση στα γενικότερα και ειδικότερα προβλήματα αυτού του τόπου, η παθητική αναμονή του από μηχανής Θεού, δεν μας βοηθεί να ξεπεράσουμε την κρίση και δεν μας ανοίγει το δρόμο της προόδου. Χρειάζεται, αντίθετα, από τον καθένα μας, όπου κι αν είναι ενταγμένος, όπου κι αν συγκεντρώνεται η δραστηριότητά του, ακράδαντη πίστη στο μέλλον της Ελλάδας, ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο, απόφαση για δουλειά, δράση κι αγώνες, για να γίνει αυτό πραγματικότητα.

Αγαπητοί πρωτοετείς φοιτητές, την περασμένη εβδομάδα επισκέφθηκα το γιαπί της Σχολής. Είχα να το δω περίπου ένα μήνα. Το νέο κτίριο της Σχολής μας έχει ήδη τους 6 ορόφους, που πρόβλεπε το σχέ-

διο. Έχει μεγάλα και μικρότερα, ήδη απόλυτα μορφοποιημένα αμφιθέατρα. Έχει μεγάλους και επιβλητικούς κοινούς χώρους, εστιατόρια, εντευκτήρια. Μέσα σ' αυτό εργάζονται 310 άτομα. Από τους υψηλότερους ορόφους αγναντεύει κανείς το Θερμαϊκό, τη Θεσσαλονίκη και το Χορτιάτη. Αισθάνθηκα, σ' αυτή την επίσκεψη, σαν πρόσφυγας, που ύστερα από 30 ετών ταλαιπωρίες, ξαφνικά του προσφέρεται παλάτι για να κατοικήσει μέσα σ' αυτό. Σκέφτηκα πως οι φετεινοί πρωτοετείς φοιτητές της Σχολής, αλλά και οι δευτεροετείς και πιθανότατα και οι τριτοετείς θα έχουν τη δυνατότητα να απολαύσουν τις ανέσεις και το ευχάριστο περιβάλλον αυτού του θαυμάσιου κτιρίου. Όμως, σκέφθηκα, ακόμη, πως χωρίς πίστη, αγώνα, επιμονή και ελπίδα, που για 30 ολόκληρα χρόνια έθρεφε μέσα της η πανεπιστημιακή μας κοινότητα, αυτό το κτίριο πιθανότατα δεν θα είχε ποτέ υψωθεί προς τον ουρανό.

Δεν θα είμαι, θέλω να το ελπίζω, αιθεροβάμονας αν πω, ακόμη, πως πιστεύω ότι η ελληνική οικονομία, σε πείσμα της όχι ενθαρρυντικής εικόνας που τώρα προσφέρει, έχει, εντούτοις, ανεξάντλητες δυνατότητες επιβίωσης. Ιδιαίτερα, τώρα, που ο κόσμος οδεύει σ' ένα νέο στάδιο οικονομικής ανάπτυξης, το της τεχνολογικής επανάστασης, η οποία καταλήγει στον πολλαπλασιασμό των ικανοτήτων της διανόησης και όχι στον πολλαπλασιασμό των φυσικών ικανοτήτων του ανθρώπου, όπως συνέβη με τη βιομηχανική επανάσταση.

Χρειάζεται, όμως, να πιστέψουμε πως μπορούμε νάχουμε μια καλύτερη θέση στον ήλιο, και να προσπαθήσουμε, σε όλους τους τομείς να βελτιωθούμε ..., να μην αφήσουμε τίποτε ανεκμετάλλευτο, τίποτε υποαπασχολούμενο, τίποτε μισοτελειωμένο. Και αρχίζοντας από την ανώτατη παιδεία, που άμεσα μας αφορά, θα πρέπει όλοι να ομολογήσουμε ότι χρειάζεται κι ότι μπορούμε να την αναβαθμίσουμε. Η αναβάθμιση αυτή θα ωφελήσει πριν απ' όλους εμάς τους ίδιους και αργότερα την πατρίδα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

Και τώρα, παρακαλώ τον κ. Θέμη Βαλαή ν' απευθύνει χαιρετισμό ως εκπρόσωπος του διοικητικού συμβουλίου του συλλόγου φοιτητών της Σχολής.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΟΙΤΗΤΩΝ Α. Β. Σ. Θ.

Παναγιώτατε

Κύριε Υπουργέ Βόρειας Ελλάδας

Κύριοι εκπρόσωποι των στρατιωτικών αρχών

Αξιότιμη κυρία Πρύτανης

Αγαπητοί μας δάσκαλοι

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες

Χαιρετίζουμε όλους εσάς που δώσατε τη μάχη με επιτυχία για το δικαίωμα στη μόρφωση, κερδίζοντας μια θέση στα Α.Ε.Ι. και συγκεκριμένα στην Α.Β.Σ.Θ. Και πρώτα - πρώτα των παιδιών των εργαζομένων της πόλης και του χωριού, που υπερπήδησαν τα εμπόδια του ταξικού εκπαιδευτικού συστήματος.

Μοιραζόμαστε τη χαρά σας για την πολυπόθητη θέση στον ήλιο. Από σήμερα σαν φοιτητές έχετε νέες δυνατότητες να κερδίσετε τα δικαιώματά σας στη ζωή και στη μόρφωση. Γνωρίζουμε τα όνειρά σας γιατί είναι και δικά μας όνειρα. Για ένα καλύτερο αύριο, να βάλουμε τις γνώσεις και την επιστήμη μας στην υπηρεσία του φωτεινού μέλλοντος της πατρίδας μας. Γνωρίζουμε τις ελπίδες σας γιατί είναι και δικές μας ελπίδες. Γιατί είμαστε νέοι. Και δεν δεχόμαστε τα πράγματα έτσι όπως είναι. Ούτε οι όποιες δυσκολίες μας φαίνονται ανυπερβλήτες. Πιστεύουμε μαζί σε μια καλύτερη ζωή, σ' έναν καλύτερο κόσμο.

Ξέρουμε τα ξενύχτια σας, το διάβασμα, την αγωνία, το φόβο του καταλόγου. Ξέρουμε που η ζωντάνια σας περιοριζόνταν απ' το αβέβαιο μέλλον. Τότε που σας παρακινούσε πως η ιδέα για το αύριο θα σας δινόταν η δυνατότητα ν' αναπτύξετε πολύπλευρα τις δραστηριότητες σας και την προσωπικότητά σας μέσα στο Πανεπιστήμιο, ν' αποχτήσετε

γνώσεις «ανωτάτου επιπέδου». Γι' αυτό χαιρόμαστε που έχετε απαιτήσεις σύμφωνες με τους κόπους και τις θυσίες τις δικές σας και των οικογενειών σας. Σύμφωνες με τις απαιτήσεις που θάχει αύριο ο γονιός σας, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που συνολικά έχει ο εργαζόμενος λαός απ' τους αυριανούς επιστήμονες.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι Α' ετείς

Κάνετε σχέδια για τα φοιτητικά σας χρόνια. Όλες οι προσδοκίες σας, όμως, συνωστιζονται στην αίθουσα του Α' ορόφου, στο δυάρι που καιρό ψάχνετε για να βρείτε, στις ουρές της Λέσχης να φάτε τον «άρτον τον επιούσιον». Και μεθαύριο, όταν πάρετε το πτυχίο, θα στριμώχνεστε μαζί μας στις αμέτρητες στρατιές των ανέργων.

Δεν θέλουμε να σας απογοητεύσουμε. Μπήκατε με μια βαλίτσα όνειρα στη Βιομηχανική, αλλά θα βγείτε με το χερούλι. Είναι βαθιά η κρίση που μαστίζει το Πανεπιστήμιο. Κι όσο η ανώτατη παιδεία θάναι δεμένη με την εξάρτηση και το καθεστώς των μονοπωλίων, τόσο πιο πολύ θα βαθαινει η κρίση. Είναι βαριά η κληρονομιά που άφησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Η εξάρτηση ήταν μια από τις μεγαλύτερες επιλογές τους. Όταν λυμαινόνταν τους αντίστοιχους παραγωγικούς κλάδους, για φτηνό - μισοειδικευμένο επιστημονικό δυναμικό. Όταν η έρευνα προσαρμοζόταν όχι στις ανάγκες της εξέλιξης της επιστήμης αλλά στις ανάγκες των μονοπωλίων, που έχουν ισχυρές προσβάσεις στα αντίστοιχα κέντρα. Όταν οι δαπάνες πήγαιναν για Νατοϊκούς σκοπούς κι όχι για κοινωνικούς.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι Α' ετείς

Τα προβλήματά σας δεν τα μονοπωλείτε. Έχουμε και μεις τα ίδια προβλήματα. Μας ενώνουν τα ίδια όνειρα, οι ίδιες ελπίδες, οι ίδιοι αγώνες. Αρνούμαστε να δεχτούμε αυτή την κατάσταση. Δεν δεχόμαστε να μείνουμε στα ίδια. Πολύ περισσότερο δεν προκρίνουμε σαν διέξοδο να γυρίσουμε στα παλιά.

Πιστεύουμε πως, παρά τις όποιες ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές, μπορεί πάντα να βρίσκεται μια κοινή γλώσσα: αυτή που ανταποκρίνεται στα κοινά προβλήματά μας, που δεν κάνει διάκριση ανάμεσα σε «φιλελεύθερους» και «μαρξιστές», «φιλοκυβερνητικούς και αντικυβερνητικούς», «ανανεωτές και δογματικούς». Αυτή που ανταποκρίνεται στους κοινούς μας στόχους, για την εξασφάλιση των δικαιωμάτων μας στη μόρφωση, τη δουλειά, τη ζωή.

Η ίδια η ζωή έχει δείξει ότι ούτε ένα βήμα δεν έχει γίνει προς τα μπρος χωρίς την ενωμένη δράση των φοιτητών μέσα από τους συλλόγους τους. Υπερασπίζοντας τις κατακτήσεις μας, παλεύουμε για την ουσιαστική διεύρυνσή τους. Για ριζικές αλλαγές που θα χτυπούν «τη ρίζα του κακού», το καθεστώς της εξάρτησης και των μονοπωλίων.

Σας καλούμε και με τη δικιά σας συμμετοχή και πρωτοβουλία να παλέψετε στο πλάι του φοιτητικού μας συλλόγου, έτσι ώστε να επιτευχθεί ακόμα περισσότερο η πάλη του φοιτητικού κινήματος της σχολής μας για νέα δημοκρατικά προγράμματα σπουδών, για αλλαγή του περιεχομένου τους, για την αναβάθμιση και ουσιαστικοποίησή τους. Σας καλούμε να παλέψετε στο πλάι του συλλόγου για τα οξυμένα προβλήματα της σχολής, όπως το κτιριακό, τα συγγράμματα, το διδακτικό προσωπικό, τη δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου. Απαιτώντας ν' αυξηθούν οι δαπάνες για την παιδεία, πληρώνοντας την κρίση η ολιγαρχία και όχι στη μείωση του προϋπολογισμού στο 8,5%. Παίρνοντας λεφτά, σταματώντας την ασυδοσία των βιομηχάνων, εφαρμόζοντας κοινωνική πολιτική. Ζητώντας έκτακτη οικονομική επιχορήγηση στη σχολή μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι Α' ετείς

Ν' αντιταχούμε στην κρίση. Ν' αντισταθούμε στη μιζέρια και στον αποπροσανατολισμό που διαπερνά τα εμπορικά πολιτιστικά που μας προσφέρουν σε αφθονία μια χούφτα άνθρωποι που διψούν για κέρδη και άλλα κερδή ...

Είμαστε νέοι! Διψάμε για τη ζωή! Θέλουμε έναν άλλο τρόπο ζωής. Θέλουμε να τραγουδήσουμε, να χορέψουμε, ν' ακούσουμε μουσική. Όχι για να ξεχωρίσουμε από τον κόσμο, μα για να σμίξουμε μεταξύ μας. Μπορούμε ν' αναπτύξουμε πολύπλευρες πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες μέσα από το «στέκι» της σχολής μας. Έτσι που δημιουργικά ν' αξιοποιούμε τον ελεύθερο χρόνο μας.

Εσείς συνάδελφοι πρωτοετείς, που μεγαλώσατε με τα ιδανικά του Πολυτεχνείου, κρατήστε άβυστη τη φλόγα που σας παραδίνεται σήμερα. Βαθαίνοντας την αγωνιστική σας διάθεση, με οδηγό τα οράματα του Πολυτεχνείου, παλέψτε για άλλα 364 Πολυτεχνεία το χρόνο, για ένα καλύτερο αύριο, για ένα φωτεινότερο μέλλον της νεολαίας και του λαού μας.

ΔΥΝΑΜΩΣΤΕ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

ΠΑΛΕΨΤΕ ΣΤΟ ΠΛΑΪ ΤΟΥ ΓΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ.

